

ToMZeT, Chwile zapomnienia (Ft. Marta Świątek)

Wycierasz namiętność w pomięty ręcznik
By pełnią inwektyw zarzucić los niewdzięczny
Co my robimy? ? pytasz, gdy wstajesz
Z przejęciem w oczach uśmiech mi dajesz
Owijam sceptycznie każde twoje słowo
Choć jesteś chwilę, jesteś powodem
By dla świata się zamknąć, dla ciebie otworzyć
I obmyć świat rosą, porannej zorzy

To tylko chwila spowiła przestrzeń
Cały organizm drży setką westchnień
Tli się jak iskra, by później jak pochodnia
Spalić się na popiół mocą twego ognia
I w mgnieniu oka namiętność opada
Jest naga prawda, wiesz? Ty nią władasz
Noc była miła, to tylko gest
Nie będę z tobą, bo wiesz jak jest

Nie mówców już nic, dobrze wiem jak jest
Ostatni raz znów zapomnij się? ze mną
Potem nad ranem cicho wymkniesz się
Sama zostanę, lecz pamiętaj mnie

Kiedyś ci powiem, lecz teraz napisze
Co ciągle mną targa co w sercu mym słyszę
Jestem otwarty by poznać cię mocniej
Poczuć emocje, szczególnie, gdy noc jest
Gdy dasz dotknąć ust jest coraz goręcej
Spójrz w moje ręce zobaczysz więcej
Przeczytasz we mnie jak w otwartej księdze
Zamknij swe oczy, zrób to czym prędzej
Wystarczy chwila a poznasz mnie bardziej
W rękach przekonaniom ? nie jestem twardy
Bezbronne dziecko, gdy jesteś tuż obok
By zostać przy tobie, obudzić się obok
Lecz kończy się noc i wracam do domu
Poprawiam koszulę, nie mówię nikomu
I zapomną cię, wiem jak stary list
Pożegnam uśmiechem, nie mówiąc już nic

Nie mówców już nic, dobrze wiem jak jest
Ostatni raz znów zapomnij się? ze mną
Potem nad ranem cicho wymkniesz się
Sama zostanę, lecz pamiętaj mnie